

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

יב.

גליון הש"ס

גמ' שאלו תלמידיו. עי'
מרגש שיר השירים בפרק
זאת קומתך דמתה לתמר:
שם הם ע"י עשוי אלה
לפניהם. עי' פסוק דף
סא ע"י. ועי' ע"י דף
ע"א חוס' ד"ה ע"י שלח
שפתמו: ד"ה ע"י ד"ה דרי
דרי וכו' ומותרת לשון
סחור. כי קציע סחור
סחור סחור (קציע א ס):
שם ד"ה כצחצחים וכו'
לשון סחור הוא. עי'
לקמן דף יג ע"א רש"י
ד"ה אסחור:

הגהות הב"ח

(א) נָם וְעוֹד שָׁנָה אֶחָד
שָׁנָה לְשָׁנָה וְעוֹד וְאָף
יִשְׁלַח לָךְ יְצִיטוֹ בְּסִפְּרִי
מִסְפֵּר הַשָּׁנִים אֲשֶׁר
חָיָה דְּבַר ה' אֵל יִרְמְיָהוּ
הַנָּבִיא
לְחִרְבוֹת
יְרוּשָׁלַם
שְׁבַעִים שָׁנָה מִסְפָּרָם כֻּלָּם
בְּעִי יְצִיטוֹ בְּסִפְּרִי מִמֶּנּוּ
דְּאִירוּ מִנִּי מַעַד מִמֶּנּוּ
(ב) קָטָ: וְכִי לִנְטוֹ לֹא
יָת יְצִיטוֹ וְכִתְבִּי מִי
בְּכֹחַ מִלֵּךְ עֲמֹל יְהִי
אֲלֵהֶם עֲמֹל יְצִיטוֹ דִּשֶׁ
רָךְ רָחֵם: (ג) שָׁם אֵל
יִנֵּה נֶגְדִי וְקָבֵץ לִי לְאוֹת:
(ד) שָׁם כְּכֹד מְלִטוֹת וְאֵת
יָקָר וְגוֹי אֲמֹר יְהִי וְיִסֵּי
יָקָר וְגוֹי אֲמֹר וְנִתְּנָה
וְעֲמֵד כְּתִיב: כֹּה־
(ה) שָׁם דִּנְי מִלֵּט
מִיָּכָף כִּי־יִי לֵיהֶ לֹא
לִיטוֹ דִּנְי בְּהַר מִרְיָה
אֵל וְאֵת לְחֵרֵם מִיָּסָ:
(ו) שָׁם מִרְדּוֹ יִיֵּה תֵן
קִי־יָה אֵל הַזֶּה וְדִשֶׁ:
(ז) שָׁם לֵךְ אֲמוֹר עֵד:
אֲמַר לָהֶם אֵל כִּי:
(ח) שָׁם וְכֵן הוּא אֲמוֹר יֵי
אֲנִי: (ט) שָׁם וְחִשָּׁה
שׁוֹטֵי וְשׁוֹטֵי־נֶסֶן:
(י) רִשִׁי דִּלְךָ וְעוֹד
אֶחָת לִנְטוֹ. רִשָּׁא
בְּרִייתָא כִּי־יִחֲלָה:
(יב) דִּלְךָ לְפִקְשֵׁי הַזֶּה
נֶאֱמַר הָאֵל לִפְי מְלִיטוֹת
לִנְטוֹ שְׁעִיטֵי שֶׁנֶּה דִּקָּא
לְפִקְשֵׁי חֲסֵכֵי כְּתִיב וְכִי
הָיָה שְׁעִיטָקוֹ וְכִי־שְׁעִטָה
לִי: לִנְטוֹ: (ד) דִּלְךָ מִשְׁפָּטָה
הוּא כְּלוֹם מִנְשֶׁה בְּשִׁמֶן
לִי לֵאלֹהִים וְכִי־מִן מִתְּחַל:
(ה) חֶלֶץ קוֹבֵל וְכִי־
לְנִשְׁחָטָה עַל בּוֹרֶשׁ אֲנִי
קוֹבֵל אֲשֶׁר חֲשׁוֹקֵי מִי
יִיֵּה אֵל עֲרִירִי מִי־קִרְלִי:
(ז) דִּלְךָ בְּנִיֵּי כֹהֵלֵי וְכִי־
סֵטֵן גְּדוֹל שְׁחָבִיא
נְבוֹרֶנְצֵר מִי־שְׁעִיטָה:
(ח) דִּלְךָ הוּא וְכִי
אֲמוֹר שְׁעִי דִלְךָ נִשְׁמִיטָה:
(ט) שְׁעִי דִלְךָ וְכִי־

מוסף רש"י

איהו בקרי ואתתיה
בבוציני. קארי ובוזיני מין
אחד הוא אלא שאלו גדולים
ואלו קטנים, כלומר צמה
שהוא עוסק היא עסקה
(סוטה י').

רבינו חננאל

והא קשו קראי אהדדי,
ופריש רבא לפי מלאת
לחבל לחקוקה חולמא

ישנם שני סוגים של חתונה: חתונה רגילה, שבה
הזוג מתחתן בפני שניים או שלושה חתנים
לבד, וחתונה רגילה, שבה הזוג מתחתן בפני
שניים או שלושה חתנים לבד.

(א) וכן העמיק הערוך בערך חט א' בשם רבינו ע"ש.

מרוחק בצלעה שנה: עוד שנה אחת לבבל. ⁽¹⁾ הרי אחת בקדר עולם ציה בליילא קטיל בלשאר
ששששששש שנה מיום שמלך בנודננר שששש חסר אחת מיום שביש יחויקים ועוד שנה אחת לבבל
ועמדם דריוש והשלימה ואחריו בשנה אחרת מלך כורש לבבל ונפקדו פקידה במקלט שאמר מי ככם
דלנו מזריחא וזכמת בלשאר לא היו לכיבוש יחויקים אלא שששש חסר אחת ואנחנו מינינו למעלה

אתה ממיל קנאה. ואתם לא תמ"ד
לעיל הראוי לגינה לגינה
הראוי לחצר לחצר א"כ אתה מטיל
קנאה בנעושה י"ל דקצירא ליה
דמיון שלח היו רואין זה את זה ליכא
קנאה: **כרת** של תורה אביה
מרובה משתיה. והא דלממרין
בגדה (דף עד: וסס) כל שאכלתו
מרובה משתיה נעממותו סכין
ליינו בצולל ויגר מדאי:

יֵשׁ אֲשֶׁר הַחֻזְקוֹת בַּיָּמִינוּ וְכִי
אֲנִי לֹךְ עַל כּוֹרֶשׁ אֲנִי אִמְרָתִי
בְּכֶם מִכָּל עֲמּוֹ וְיַעַל: ⁶ חֵיל
מִמֶּנּוּ רַבָּא אֲחֵנוּי אֲתָנּוּ בְּהִדְדִי
מִיָּנָּה אִיפְרָכִי ⁸ בְּהִרְאוּתוֹ אֶת
מִדָּה שְׁלֵשׁ בְּגָדִי כְּהוֹנָה כְּתִיב
לְחַפְּאוֹתָ ¹⁰ וּבְמַלְאוֹת הַיָּמִים
הַזֶּה וְחַד אֲמַר מֶלֶךְ טִיפֶּשׁ הִיָּה
רְחִיקָא בְּרִישָׁא רַבְנֵי מֵאֲתִיָּה
יֵשׁ הִיָּה דְּאִיבְעִי לִיה לְקִרְוִי
נִי הוּא קִיָּמִי בְּהִדְרִי ⁹ שְׂאֵלוּ
נָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂבָאוֹתוֹ הַדּוֹר
הַזֶּה מִסְּעוּדָתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ רִשְׁעָה
לִי יִהְיֶה אֲמָרוֹ לוֹ אֲמֹר אֲתָה
מִשּׁוּא פָּנִים יֵשׁ בְּדַבָּר אֲמַר
לֹא עֲשֵׂה עִמָּהּ אֵלָּא לְפָנִים
בֵּית הַמֶּלֶךְ רַבִּי וּשְׂמוּאֵל חַד
רְאוּיָא לְבִיתָן לְבִיתוֹ וְחַד אֲמַר
עַד שֶׁהַכְּנִיסָן לְבִיתוֹ הַחֻזְקוֹתָן
נִתְּחִים אֶחָד לְגִינָה וְאֶחָד לְבִיתוֹ
יֵי וּשְׂמוּאֵל אֲמַר מִילַת לְבָנָה
לְפָנִים עַל גִּלְלִי כֶּסֶף וְעַמּוּדֵי
אוּרֵי לְכֶסֶף לְכֶסֶף הִרְאוּי לְזֹהֵב
בְּסַעוּדָה אֵלָּא הֵם שֶׁל כֶּסֶף
¹¹ שְׂמַתְחוּטְמוֹת עַל בַּעֲלֵיהֶן
¹² יוֹדֵד וְסוֹחֶרֶת רַב אֲמַר דְּרִי
יִדְרָה שְׂמָה הוֹשִׁיבָה בְּאֲמָצַע
תְּנָא שְׁקָרָא דְּרוֹר לְכָל בַּעֲלֵי
מִשְׁוֹנִים מִיבְעִי לִיה אֲמַר רַבָּא
כֻּלִּים וְאַתֶּם שְׁוֹנִים ¹³ בְּהֶם
חַד הִשְׁקָהוּ יֵין שְׂגִדּוֹל הִימְנוּ
אֲרַחֵן מִשּׁוֹם רַ"מ כְּדַת שֶׁל
אֶפֶס סְעוּדָתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ רִשְׁעָה
עֲזוֹר מַלְמֵד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד
שֶׁ אֲמַר רַבָּא לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹן
אִישׁ צָר וְאוֹיֵב ¹⁴ גַּם וְשִׁתִּי
יָת הַנָּשִׁים מִיבְעִי לִיה אֲמַר
אִינְשֵׁי ¹⁵ אִיהוּ ¹⁶ בְּקָרִי וְאַתְתָּה
בְּכַרְזִי

תניא נמי הכי ועוד שנה ⁽⁶⁾ אחרת לבבל ועמד דרוש והשלימה אמר רבא אף דניאל טעם בהאי חושבנא דכתיב ¹ בשנת אחת למלכו אני דניאל בינותי בספרים מוקדמא בינותי מכלל דטעם מ"מ קשו קראי אהרדי כתיב ² מלאות לבבל וכתיב ³ ולחרבות ירושלם אמר רבא לפקידה בעלמא והיינו דכתיב ³ כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם ⁽⁷⁾ דרש רב נחמן בר רב

סודא מאי דכתיב⁴ כה אמר ה' למשיחו ו
כורש משיח היה אלא א"ל הקב"ה למשיח קו
הוא יבנה⁵ ביתי ויקבץ גליותיו והוא אמר⁶
פרס ומדי הפרתמים וכתיב⁷ למלכי מדי ופרס
אי מינן מלכי מינייכו איפרכי ואי מינייכו ממ
עושר כבוד מלכותו⁸ א"ר יוסי בר חנינא כ
הכא יקר תפארת גדולתו וכתיב התם⁹ לכבד
האלה וגו' רב ושמואל חד אמר מלך פיקח
מאן דאמר מלך פיקח היה שפיר עבד דקרא
כל אימת דבעי מפייס להו ומאן דאמר
בני מאתיה ברישא דאי מרדו ביה הנך¹⁰
תלמידיו את רשב"י מפני מה נתחייבו שונא
כליה אמר להם אמרו אתם אמרו לו מפני
אם כן שבשושן יהרגו שבכל העולם כולו
אמר להם מפני שהשתחוו לצלם אמרו לו
להם¹¹ הם לא עשו אלא לפנים אף הקב"ה
והיינו דכתיב¹² כי לא ענה מלכו¹³ בחצר גג
אמר הראוי לחצר החצר הראוי לגניה
הושבין בחצר ולא החזיקין בגניה ולא החזיקין
במתנייתא תנא הושבין בחצר ופתח להם שני
חור כרפס ותכלת מאי חור רב אמר חרי
הציע להם כרפס אמר ר' יוסי בר חנינא כרים
יש שטות זהב וכסף תניא ר' יהודה אומר ה
לזהב אמר לו ר' נחמיה א"כ אתה ממיל קנא
ורגליתן של זהב בהט ושש א"ר אסי אבנ
וכן הוא אומר¹⁴ אבני נזר מתנוססות על אח
דרי ושמואל אמר אבן טובה יש בכרכי היי
סעודה ומאירה להם כצהרים דבי רבי ישמע
סחורה¹⁵ והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שוני
יצתה בת קול ואמרה להם ראשונים כלו מ
ויין מלכות רב אמר רב מלמד שכל אחד
בשנים¹⁶ והשתיה כדת¹⁷ (אין אונס) מאי כדר
תורה מה דת של תורה אכילה מרובה משח
אכילה מרובה משתיה אין אונס אמר רבי
השקוהו מיין מדינתו לעשות כרצון איש ו
מרדכי והמן מרדכי דכתיב¹⁸ איש יהודי המ
המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות
רבא שניהן לדבר עבירה נתכוונו היינו דאמר

תניא נמי הכי. דשבות נבוכדנצר ואח"כ מלכא ודריוש מדאחא קציל מלכותא ה' לתלואת שבעים שנה משלטנא על ישראל מכל עמא יהי אלהיו עמו ויעל וגו'." **שבעים** שנה מ"ה דנבוכדנצר וכו' **אח"כ** מלכא מרדוך ושלש דנבולסר וכו' **שנים** מוקועות הוי: **ציונו** **בפריס**.

תורה אור השלם

1. בשנת אחת למלכו
 2. בידי אמרן וידי לפי
 3. מה אמר פרש מלך
 4. פרס כל מלכות הארץ
 5. וכן תלי יד מלכות השמים
 6. ודוא פד על לבנות לו
 7. בית בירושלם אשר
 8. נורא בו
 9. כל אמר כי למשחיתו
 10. לבדור אשר הוקיעו
 11. בימינו לרד לפניו גוים
 12. ומתני מלכים אפחה
 13. לפתח מלכים לקלים
 14. שבעים אל ישרה:
 15. כי בכם מכל עמו ידי
 16. אלהים עמו וידע
 17. לירושלם אשר בירושלם
 18. וכן את בית יי אלהי
 19. שיראלה הוא האלהים
 20. אשר בירושלם:
 21. נורא בו
 22. בשנת שלוש למלכו
 23. עשה משחה לכל שריו
 24. ועבדיו חל פרס ומדי
 25. הפרתמים ושור
 26. והדמיות לפניה:
 27. וכל עשרה חקפו
 28. ונבוכדנאצר מלך בבל
 29. אשר גילו חקפו
 30. על חבורים על
 31. חקפו בדי חקפים מלכי
 32. אסתר כי
 33. ביראחיו את עשר
 34. בבדול מלכותו ואת עשר
 35. מתארת גדולתו ימים
 36. רבים משה ונאמ
 37. אסתר כי
 38. ועשית בידך קדש
 39. אחרך אחרך
 40. ובמלכות הדימים
 41. האלה עשה חקפו
 42. והעם הממאני בשושן
 43. הבירה למדור ידן קטן
 44. שבעת ימים
 45. נצחצח גת ביתו הפלך:
 46. אסתר כי
 47. כי לא עשה מלכו
 48. ויהי בני איש:
 49. איכה גל
 50. חור כרס וחבלת
 51. ואחור חבלת חור וארמון
 52. גלילי כרס ועומדי
 53. שרפת בדת ויש עד
 54. אסתר כי
 55. והשערים
 56. אלהים ביתו והוא
 57. בארץ עמו כי אמרן
 58. ביד חקפו אסתר כי
 59. ואיש אסתר כי
 60. אסתר כי
 61. מלכות אסתר כי
 62. אסתר כי
 63. אסתר כי
 64. אסתר כי
 65. אסתר כי
 66. אסתר כי
 67. אסתר כי
 68. אסתר כי
 69. אסתר כי
 70. אסתר כי
 71. אסתר כי
 72. אסתר כי
 73. אסתר כי
 74. אסתר כי
 75. אסתר כי
 76. אסתר כי
 77. אסתר כי
 78. אסתר כי
 79. אסתר כי
 80. אסתר כי
 81. אסתר כי
 82. אסתר כי
 83. אסתר כי
 84. אסתר כי
 85. אסתר כי
 86. אסתר כי
 87. אסתר כי
 88. אסתר כי
 89. אסתר כי
 90. אסתר כי
 91. אסתר כי
 92. אסתר כי
 93. אסתר כי
 94. אסתר כי
 95. אסתר כי
 96. אסתר כי
 97. אסתר כי
 98. אסתר כי
 99. אסתר כי
 100. אסתר כי

בְּכֹאֵן עֲמֹ כִּי אֲבִי נָתַן מְחוֹסֶטֶס עַל אֲדָמְתוֹ: וְכִירָה ט טו 14. וְהִשְׁקֹת בְּכִלִּי וְהָבִי וְכִלְיִם מְכֻלִּים שׁוֹנִים יִינן מִכֹּחַת
רֶב בִּיד הַמֶּלֶךְ: אֲסֹת א טז 15. וְהִשְׁתִּיה בְּדַת אֵין אֲנִי כִּי בִן יִסֵּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רֶב בִּיתוֹ לַעֲשׂוֹת בְּרִצּוֹן אִישׁ
וְאִישׁ: אֲסֹת א ח 16. אִישׁ יִהְיֶה וְהָיָה בִּשְׁוֹן הַבִּידָה וְשִׁמּוֹ מְרֻבֵּץ בִּן אִיִּר כֹּן שִׁמְעֵת בִּן קִשׁ אִישׁ
יִמְיִי: אֲסֹת ב ו 17. וְתֹאמַר אֲסֹת אִישׁ צֹר וְאִיִּב הָמֹן רָבִיִּת הָיָה הָמֹן וְהָמֹן נִבְטֵעַ מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ
וְהִדְלָבֹב: אֲסֹת ב ז 18. וְכִי שִׁמְעֵת מְזַלְבֵּת עֲשֵׂתָהּ מִשְׁתֵּה שְׁמִים יִשְׁמֵר הַלְּבוּשׁ אִישׁ מִלְּפָנֵי אֲשֶׁר־שׁוֹרֵשׁ: אֲסֹת א ט